

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XVI. Mortitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

entus in torculari, tu marcidus in lupanari : ille inter contumelias & opprobria, tu inter plausus & gratulationes. Erras à via, qui à tam longe sequeris eum, qui est via. Oportuit Christum pati: pati? imò & mori, ut intraret in gloriam suam. Et tu refugis pati, ut intres in gloriam alienam? Sed quem oportuit pati, jam est passus: superest, ut qui pro nobis voluit pati, velit & mori. Scio morieris tu, Rex sæculorum immortalis, ut vivam ego vitam immortalem. Imò jam morieris: quia ut video, inclinatum est caput, & clauduntur oculi, & rigit corpus, & vita deficit. Vale mi Creator, vale Redemptor, vale gaudium cordis mei. Tempus est ut abeas ex hoc mundo ad Patrem. Sed dum jam abis, *petitionem unam parvulam ego deprecor à te; obsecro ne confundas faciem meam.* Repete hæc pauca verba coram Patre post mortem, quæ dixisti Patri ante mortem: *Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum.*

3. Reg. 2.
20.

Ioan. 17.
24.

§. XVI.

Moritur.

TAndem aliquando post diuturnam per 40. sæcula, cœli, terræque expectationem, adest dies ille expectatissimus, atque hora felicissima, omnium maxima, atque sacratissima, in qua primum ac summum omnium mysteriorum ab orbe condito, ad infinitam usque æternitatem peractum, & consummatum est. Dies jam adest quasi criticus, & decretorius mundi jam animam agentis, ut in statum florentissimum restauretur. Dies, & hora placabilis Domini, quâ cogitans cogitationes pacis, & non afflictionis, mundum tacitis clamoribus invocantem, cum universitate omnium creaturarum exaudivit. Stabat ad dexte-
ram

ram crucis Misericordia cum oliva; ad sinistram
Justitia cum romphæa, ut tandem Christi morte,
dirempta lite, inita pace se invicem osculentur.
Christus ergo ut vidit jam illud infiniti momen-
ti adesse momentum, quod ab omni retro æterni-
tate, in arcano SS. Trinitatis Concilio fuerat de-
lectum, & præfixum, ut hominem perditum re-
dimeret. Anno ab orbe condito quando in prin-
cipio creavit DEUS cælum & terram 4086. Im-
perii Romani 81. Tiberii Augusti 20. B. Virginis
49. Olympiade 203. orbe jam toto Patri recon-
ciliato, debellato peccato, subactio dæmone, in-
stitutis sacramentis omnibus, affixo jam Cruci
chirographo decreti illius fatalis, omnibus jam
consummatis, quæ de ipso vel præfiguraverant
Patriarchæ, vel prædixerant Prophetæ, vel à Patre
ejus fuerat constitutum, omnibus ritè expletis ad
salutem mundi necessariis, æterni Patris unigeni-
tus Filius, quem inæstimabilis charitas, & in per-
euntes homines amor, traxit in terras, qui propter
nos homines, & propter nostram salutem, factus
est homo, hora à meridie tertia, in monte Calva-
riæ, factus Patri obediens usque ad crucem, ut ei-
dem obediret usque ad mortem Crucis, pro salute
mundi, & humani generis redemptione, JESUS
Christus, incarnatus DEI Filius, inclinato capite
tradidit spiritum. Mortuus est DEUS, & adhuc lu-
bet vivere? Ille, cui omnia, & per quem omnes
vivunt, desit vivere, quis hoc audiens non moria-
tur? Quis adhuc ducat spiritum, dum ille, ex quo,
& in quo, & per quem omnes spirant, tradidit
spiritum? Filius DEI expiravit, & Filius hominis
adhuc peccabit? Nunc per omnes terrarum re-
giones, immenso clangore, longè, lateque instar
sonori classici, circumsonet vox illa Pauli, ut ab

2. Cor. 6

Isa. 43.

Pretio
magno
emptus
est ho-
mo.
Barri
blandit.
p. 260.

omnibus ubique gentium hominibus percipia-
tur: *Non estis vestri: empti enim estis pretio magno.*
Id enim certo est certius, & vero verius: omni
quod potest concipi jure, omnibus qui fingi pos-
sunt titulis, omnibus quæ allegari possunt nomi-
nibus, potest nos Christus sibi tanquam suos vin-
dicare, & cuilibet homini injectâ manu dicere,
quod Israël dixit apud Isaiam: *Meus es tu.* Post-
quam pro te inclinato capite tradidi spiritum,
jam infinitis titulis, *meus es tu,* jam defuisti esse tuus,
quia *meus es tu.* Ego te venditum redemi, perdi-
tum servavi, captivum liberavi, mortis reum vitâ
donavi; ergo *meus es tu.* Meritò ergo clamat Di-
vus Paulus: *Non estis vestri: empti enim estis pretio
magno.* Non est homo qui potest concipere, sed
solus DEUS potest intelligere, quàm sit immensa
magnitudo hujus pretii. Sed ut possitis illud cæca
saltem conjectura, si non certa scientia assequi;
audite, & stupete. Si credimus variis Sanctorum
revelationibus, Christus, ut nos redimeret, pro-
fudit sexagies, & bis mille lacrymas: guttas san-
guinis cum in horto sudaret, 305. supra nonagies
ac septies millenas. In flagellatione sexies mille
666. ictus excepit: alapas 110. ictus in collo 120.
in capite 85. in ventre 38. in humeris 62. in bra-
chiis 40. *Empti estis pretio magno.* Necdum finis.
Videre quid in facie pertulerit: 32. in faciem
ejus sordida sputa coniecta sunt: os illi trigiesies
contusum: instar canis pedibus abjectus centies
septuagies: ter decies profusus, & solo afflictus:
capillis trecenties tractus, barba illi evulsa; aut
hinc inde implicata manu distracta, quinquagies
octies. *Empti estis pretio magno.* Necdum finis pre-
tium. In coronatione 300. vulnera à spinis impres-
sa: ob nostra peccata, pro nostrâ salute nongen-
ties

ties gemuit, & suspiravit : tormenta quæ poterant ei præsentem mortem inferre, 162. subiit: supremo in agone, quali jam moriturus, decies ac nonies fuit. A Pilati prætorio usque ad montem Calvariæ portando crucem 321. passus confecit. An non ergo *empti estis pretio magno*? Et tamen post tot debita ex parte tua, post tot beneficia ex parte Christi, nonne tibi ingrata anima meritò posset exprobrare Salvator tuus quod apud Isaiam; *Obli- lita es DEI Salvatoris tui, & fortis adjutoris non es re- recordata*? O Christe! quid aliud jam tibi offeram pro omnibus pœnis quas passus es, nisi me pro quo passus es? Hoc mihi jam certum, quia tu mortuus es pro me, mori mundo, mori mihi, mori omnibus quæ sunt mundi, ut tibi soli deinceps vivam, ô vita mea! Adrepo ergo manibus, & pedibus per montem Calvariæ, ad tuam Crucem, tanquàm miserorum asylum; ad te crucifixum, non jam fulmine armatum, sed plagis multis vulneratum, & exclamo contritus, & gemens: Parce mihi Domine, quia tu non pepercisti, ut parceres mihi: quia ut me sanares, vulneratus es; ut ego viverem, mortuus es; ut ego declinarem à malo, & facerem bonum, atque ita obtinerem summum bonum, declinarem summum malum, inclinato capite tradidisti spiritum.

§. XVII.

Signa post mortem.

CUM inter cœli obscurati cæcas tenebras, & caliginem, solis deficientis pallorem, noctis diurnæ silentium, inter frigora, & lævientium ventorum turbines, inter hostium suorum ludibria & scommata, sexcentis cruciatibus exhaustis medio in aëre Christus spiritum Patri reddidisset, repen-